

На основу члана 55 у вези са чланом 63 ставом 13 Статута Фудбалског савеза Србије (Службени лист ФСС "Фудбал", број 22/2021), Извршни одбор Фудбалског савеза Србије (у даљем тексту Фудбалски савез Србије биће назначен као „ФСС“ а Извршни одбор Фудбалског савеза Србије као „ИО ФСС“), на седници одржаној дана 27.05.2024. године, донео је

**ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ ПОСЛОВНИКА О РАДУ
ВЕЋА ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРОВА
ФУДБАЛСКОГ САВЕЗА СРБИЈЕ**

Члан 1.

Врши се допуна члана 1, где се после става 1. додају следећи ставови који гласе:

ВРС ће у свом раду одлучивати на основу материјално правних норми Закона о спорту и других позитивно правних прописа у Републици Србији чија примена не може бити искључена међународним и домаћим спортским правилима, затим на основу одредби домаћих спортских правила која се имају применити на питања која или нису регулисана међународним спортским правилима или су међународним спортским правилима регулисана на други начин и то на нивоу препоруке дате националним фудбалским савезима или на други за националне фудбалске савезе необавезујући начин.

Коначно, ВРС ће у свом раду одлучивати на основу материјално правних решења прописаних међународним спортским правилима увек када је примена међународних спортских правила обавезна тј. када се од решења прописаних међународним спортским правилима не може одступити.

Седиште ВРС је у Београду, улица Теразије 35.

ВРС ће одржавати рочишта у судници ВРС која се налази у улици Теразије 3 у Београду.

Члан 2.

Мења се члан 5. који сада гласи :

Приликом подношења тужбе тужилац је у обавези да предложи члана већа са листе чланова ВРС. Уколико тужилац пропусти да у тужби предложи члана већа, ВРС ће му оставити додатни рок од 5 (пет) дана да поступи у складу са налогом и предложи члана већа. Уколико тужилац ни у додатном року не поступи по достављеном налогу, ВРС ће одбацити такву тужбу као неуредну.

По пријему тужбе у ВРС предмет се додељује у надлежност председника ВРС или потпредседника ВРС сходно одредби из става 6 овог члана.

Тужени је у обавези да у року од 15 (петнаест) дана од дана пријема тужбе, достави ВРС одговор на тужбу. Уколико то не учини сматраће се да је признао тужбени захтев и председник, односно потпредседник ВРС ће донети одлуку у којој ће констатовати разлоге за усвајање тужбеног захтева. У одговору на тужбу, тужени је у обавези да предложи другог члана већа са одговарајуће листе чланова ВРС. Уколико тужени пропусти да у одговору на тужбу предложи

другог члана већа, ВРС ће му оставити рок од 5 (пет) дана да поступи у складу са налогом и предложи другог члана већа. Уколико то не учини, председник, односно потпредседник ВРС ће са одговарајуће листе чланова ВРС то учинити уместо њега.

У случају да тужилац у тужби тражи хитно поступање ВРС, а тужени се томе не противи или се противи али председник, односно потпредседник ВРС сматра да је у предметном случају хитно поступање потребно, рок из става 2 овог члана за одговор на тужбу је 8 (осам) дана од дана пријема тужбе.

У посебно сложеним случајевима или у присуству посебних околности, тужени може од председника, односно потпредседника ВРС да тражи продужење рока за одговор на тужбу и у случају да председник, односно потпредседник нађу да је овакво продужење оправдано могу продужити рок за одговор на тужбу за додатни рок који не може бити дужи од 8 (осам) дана.

Два именована члана ВРС ће чинити чланове већа које ће поступати у конкретном поступку, а којим ће председавати председник или потпредседник ВРС који ће се наизменично смењивати приликом председавања конкретним већем.

Члан 3.

Мења се члан 6. и сада гласи :

У случају постојања оправдане сумње по питању независности и непристрасности било ког члана већа које поступа у конкретном поступку, тај члан већа ће се одмах изузети из поступка (изузеће члана већа).

При одлучивању о постојању разлога за изузеће посебно ће се ценити околности у којима члан већа има било какав зависни однос, блиско пријатељство или лични анимозитет са било којом од странака у поступку или њиховим заступницима или повезаним лицима.

Члан већа неће моћи да поступа у конкретном поступку (искључење члана већа) у ситуацији:

а) када је он повезано лице странке у поступку или њихових пуномоћника и

б) када је он или са њим повезано лице вршило било коју функцију у било ком органу клуба који је странка у поступку или било радно ангажовано од стране клуба који је странка у поступку и то било по основу уговора о раду или уговора којим се не заснива радни однос.

Непредседавајући члан већа на кога се односе сметње наведене у претходном ставу овога члана, у обавези је да одмах прекине рад на предмету и да о томе обавести председника већа који ће обавестити странку на чији предлог је изузет/искључен члан именован у веће да именује другог члана већа.

Свака странка у поступку може уложити образложени писани приговор председнику већа против председавајућег члана већа у односу на ког постоји оправдана сумња у његову независност и непристрасност, а у року од пет дана од дана сазнања за постојање разлога изузеће/искључење, под претњом губитка права.

Одлука о изузећу/искључењу мора бити образложена.

Против одлуке о престанку дужности члана поступајућег већа није дозвољена жалба.

У случају сумње у постојање разлога за изузеће или искључење председника већа странка која улаже приговор дужна је исти доставити већу писаним путем а председник већа је дужан да прекине сваки рад у већу и приговор достави без одлагања Комисији за правна питања ФСС која ће одлучити о основаности истог.

У случају да се утврди основаност приговора странке којим је тражено изузеће тј. искључење председника већа који је истовремено и председник ВРС у наставку поступка конкретним већем ће председавати потпредседник ВРС и *vice versa* када је претходно изузет тј. искључен председник већа који је истовремено потпредседник ВРС већем ће у наставку поступка председавати председник ВРС.

Повезаним лицем се у смислу овог члана Пословника сматра сродник по крви у правој линији, а у побочној линији до четвртог степена, супружник, односно ванбрачни партнер, сродник по тазбини до другог степена, без обзира да ли је брак престао или није као и старатељ, усвојеник или усвојилац странке, законског заступника или пуномоћника странке.

Члан 4.

Мења се члан 11. тако што се после става 4. додају ставови 5 и 6:

Поступајуће веће ВРС одлучује и о приговору странке да се у поступку прекорачују границе овлашћења ВРС, који странка мора да поднесе чим сазна за разлоге прекорачења тј. чим било који елемент прекорачења граница овлашћења ВРС буде изнет у предметном поступку.

О приговору прекорачења овлашћења ВРС одлучује поступајуће веће одлуком о предмету спора и наведена одлука мора бити посебно образложена.

Члан 5.

Мења се члан 12. и сада гласи :

У поступку пред ВРС странке су равноправне. ВРС је дужно да свакој странци омогући да изнесе своје ставове и доказе као и да се изјасни о радњама и предлозима друге странке.

Странке у поступку су дужне да без одуговлачења и већ са првом радњом коју предузимају у поступку (тужилац уз тужбу, а тужени у одговору на тужбу) поступајућем већу изнесу све чињенице потребне за образложење својих предлога, да предложе доказе којима се потврђују изнете чињенице, док је тужени дужан да се у одговору на тужбу изјасни о наводима и понуђеним доказима тужиоца.

Након подношења одговора на тужбу странке више нису овлашћене да износе нове чињенице и аргументе нити предлажу нове доказе.

Сви други доказни предлози и околности које нису изнете на начин претходно описан ставом 2 овог члана неће се узети у обзир, осим уколико странка која их није благовремено изнела учини вероватним да без своје кривице није могла да их изнесе, односно предложи у тужби или одговору на тужбу.

Поступак се води на српском језику. Уколико једна од страна у поступку не зна језик на коме се води поступак, дужна је да себи обезбеди овлашћеног судског тумача за конкретан језик о сопственом трошку.

Члан 6.

Мења се члан 14. став 1. и сада гласи :

ВРС у року од 5 (пет) дана од пријема доказа о извршеној уплати из члана 35. став 3 овога Пословника, доставља тужбу туженом на одговор. Тужени има рок од 15 (петнаест) дана од пријема тужбе да достави ВРС одговор на тужбу у довољном броју примерака за суд и противну страну, као и да предложи свој предлог за члана већа.

Члан 7.

Мења се члан 15. и сада гласи :

Тужени може заједно са одговором на тужбу поднети противтужбу само уколико је ВРС надлежан да поступа у споровима по захтеву из противтужбе.

Противна странка одговара на противтужбу у року од 15 (петнаест) дана од дана достављања противтужбе, под претњом последица пропуштања описаним у члану 5 став 2 овог Пословника.

На противтужбу се примењују одредбе овог Пословника о тужби.

Члан 8.

Мења се члан 18. и сада гласи :

Достављање позива и других писмена странкама у току поступка се врши доставом на адресу коју су странке тј. њихови пуномоћници дали у тужби/одговору на тужбу, и то препоручено уз потврду о пријему пошиљке, као и на адресу за електронску пошту странке или пуномоћника странке. У хитним случајевима, позив за расправу или обавештење о одлагању расправе могу се упутити на адресу електронске поште коју су странке доставиле ВРС у тужби/одговору на тужбу уз обавезу да исто странкама буде достављено на адресу препорученом поштом .

Ако се адреса из претходног става овог члана не може утврдити, сматра се да је писмено примљено ако је упућено на последњу познату поштанску адресу примаоца препорученом пошиљком или на други начин којим се обезбеђује писани доказ о томе да је писмо упућено.

У случају две неуспеле доставе на начин предвиђен у претходним ставовима овог члана, писмено ће се прибити на огласну таблу ВРС. Истеком осмог дана од дана прибијања на огласну таблу, сматраће се да је писмено уручено.

Сматра се да је достављање пуноважно извршено и онда када странка или њен пуномоћник одбију да приме позив или друга писмена.

Достављање ВРС сматра се уредно извршеним када је писмено од стране странака достављено на адресу седишта ВРС или предајом поште препорученом пошиљком или на следећу адресу за пријем електронске поште ВРС.

Члан 9.

У члану 20. брише се став 2 имајућу у виду да је предлагање нових доказа дефинисано изменама и допунама члана 12. Послованика о раду Већа за решавање спорова.

Члан 10.

Мења се члан 21. и сада гласи :

Саслушање сведока се врши по правилу на расправи, а ван расправе по одлуци поступајућег већа.

Странке могу поднети и писану изјаву сведока, у којој се наводе сазнања о битним спорним чињеницама, одакле су исте сведоку познате и у каквом је односу сведок са странкама у поступку. Писана изјава сведока мора бити оверена на законом прописани начин.

Уколико поступајуће веће одлучи да се у поступку одређено лице саслуша као сведок и то након што је поступајућем већу достављена његова писана изјава, сачињена у складу са претходним ставом овог члана, па се конкретно лице не одазове позиву за сведочење поступајуће веће ће бити дужно да наведени писани исказ цени са посебном пажњом и уколико исти прихвати као кредибилан доказ дужно је да то у одлуци посебно и образложи и да разлоге због којих је такав доказ прихватило, обраћајући при томе посебну пажњу како на разлоге због којих је сведок пропустио да приступи рочишту и да усмени исказ пред поступајућим већем тако и на усаглашеност конкретног писаног исказа са другим доказима у поступку.

Пре саслушања сведока, председник поступајућег већа је у обавези да утврди идентитет сведока и да га упозори на последице давања лажног исказа.

Сведок се затим мора поучити да није дужан да даје одговоре на питања којима може изложити тешкој срамоти, знатној имовинској штети или кривичном гоњењу себе или своје сроднике по крви у правој линији до било ког степена, а у побочној линији закључно до трећег степена, свог супружника или ванбрачног партнера или сроднике по тазбини закључно до другог степена и онда кад је брак престао, као и свог старатеља или штићеника, усвојитеља или усвојеника.

Поступајуће веће саслушава сведока и поставља му питања, а странке и њихови пуномоћници могу постављати питања сведоку само по одобрењу председника већа.

Поступајуће веће неће дозволити да се сведоку постављају питања на која је сведок већ претходно одговорио, питања увредљивог карактера, питања сугестивног карактера (која у себи садрже одговор или навођење на одређени одговор или која садрже претпоставку да је чињеница која је међу странкама спорна тачна или нетачна) као ни питања од чијег одговора не зависи одлука у конкретном поступку.

Према сведоцима поступајуће веће не може да изриче процесне мере или казне.

Члан 11.

Мења се члан 24. и сада гласи :

О предлогу за одређивање привремене мере одлучује поступајуће веће или ако веће није формирано председник или потпредседник ВРС којем је предмет додељен у складу са

чланом 5 овог Пословника.

Уколико једна од странака у поступку поднесе предлог за одређивање привремене мере поступајуће веће, односно председник или подпредседник ВРС ће исти доставити супротној странци на изјашњење у року од 3 (три) дана од пријема предлога.

На предлог странке у поступку, поступајуће веће, односно председник или подпредседник ВРС којем је предмет додељен у складу са чланом 5 овог Пословника може одредити привремену меру коју сматра потребном с обзиром на предмет спора, а може истовремено да тражи од странке да положи одговарајуће обезбеђење.

Поступајуће веће, односно председник или потпредседник ВРС којем је предмет додељен у складу са чланом 5 овог Пословника ће приликом доношења одлуке о предлогу за одређивање привремене мере узети у обзир да ли је привремена мера потребна да би се заштитили интереси подносиоца предлога од непоправљиве штете, вероватноћу успеха у спору, као и да ли интереси странке подносиоца предлога претежу у односу на интересе супротне странке у поступку.

Уколико тужилац пре подношења тужбе поднесе ВРС предлог за одређивање привремене мере, исти је дужан да тужбу поднесе у року од 8 (осам) дана од дана подношења предлога. У случају да тужилац не поднесе тужбу у наведеном року, председник или потпредседник ВРС који је претходно одлучио о привременој мери ће исту ставити ван снаге.

Члан 12.

Мења се члан 25. и сада гласи :

Поступак пред ВРС се окончава доношењем одлуке поступајућег већа којом се мериторно одлучује о предмету спора тако што се сви тужбени и евентуално поднети противтужбени захтеви усвајају као основани или одбијају као неосновани.

На претходно наведени начин поступајуће веће ће одлучити и у случају да странке закључе поравнање као и након изјаве тужиоца да се одриче тужбеног захтева или изјаве туженог да тужбени захтев признаје.

Поступајуће веће неће прихватити споразум о поравнању странака ако су дејства поравнања супротна јавном поретку Републике Србије.

Поступак пред ВРС може бити окончан и процесним решењем поступајућег већа и то решењем о ненадлежности које веће доноси након што утврди да нема надлежност да поступа у конкретном спору или решењем које веће доноси након што тужилац повуче тужбу, које решење веће може донети ако се повлачењу тужбе тужени не противи писаним путем у року од 8 дана од дана када је обавештен о повлачењу тужбе.

Решењем поступајуће веће односно председник одлучује и о другим процесним питањима у поступку.

Поступајуће веће може у току поступка да донесе међуодлуку или делимичну одлуку.

Члан 13.

Мења се члан 26. , где се после става 2. додају следећи чланови :

На процесна питања која нису регулисана одредбама овог Пословника сходно ће се применити одговарајуће одредбе Закона о парничном поступку Републике Србије, осим ако споразумом странака прихваћеним од стране поступајућег већа не буде одлучено другачије.

Мериторне одлуке којима одлучује о самом предмету спора поступајуће веће доноси применом прописа из члана 1 овог Пословника.

Члан 14.

Мења се члан 34. и сада гласи :

Тарифу трошкова поступка пред ВРС и износ накнаде за ангажовање и рад чланова ВРС утврдиће ИО ФСС посебним одлукама, и то једном одлуком која се односи на тарифу трошкова поступка пред ВРС и износ накнаде за ангажовање и рад чланова ВРС у поступцима ВРС у којима као странке у спору учествују клубови учесници Супер лиге и њихови играчи/тренери, а другом која се односи на поступке ВРС у којима као странке у спору учествују клубови учесници Прве лиге Србије и њихови играчи/тренери.

По пријему тужбе, председник, односно потпредседник ВРС којем је предмет додељен у складу са чланом 5 овог Пословника ће у поступку претходног преиспитивања услова за вођење поступка између осталог сходно одлукама из става 1 овог члана одредити и висину износа обавезне уплате накнаде за ангажовање и рад поступајућег већа. Секретар ВРС ће наведени налог за уплату накнаде за ангажовање конкретног већа упутити тужиоцу на поступање. Уколико тужилац у року од 8 (осам) дана од пријема писменог обавештења не поступи по истом, сматраће се да је тужба повучена, о чему ће председник, односно потпредседник ВРС донети посебно решење.

Након пријема доказа о извршеној уплати, секретар ВРС ће упутити тужбу туженом на одговор.

Обавеза уплате накнаде за ангажовање и рад конкретног већа се успоставља по истим критеријумима у случају подношења противтужбе.

Све трошкове поступка пред ВРС сноси страна која изгуби спор.

Члан 15.

Мења се члан 37. и гласи :

Сви спорови који су започети пред ВРС, а нису окончани до ступања на снагу овог Пословника, почеће испочетка и решаваће се у складу одредбама овог Пословника.

*Допуна техничке природе

Члан 16.

Допуна члана 38., где се после става 1. додаје нови став и сада гласи:

Измене и допуне Пословника о ВРС ступају на снагу осмог дана од дана њиховог објављивања у Службеном листу ФСС „Фудбал“.

ПРЕДСЕДНИК

Драган ЏАЈИЋ, с.р.